

NATIONALE ARBEIDSRAAD

**CENTRALE RAAD VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN**

ADVIES Nr. 1.737

**CRB 2010-1042 DEF
CCR 10**

Gemeenschappelijke Raadszitting van woensdag 23 juni 2010

**ADVIES M.B.T EEN ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING
VAN DE WET VAN 27 JULI 1962**

2.442

Advies m.b.t een ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 27 juli 1962

Inbehandelingneming

In hun unaniem advies van 26 januari 2010 over de werkgeversbijdrage in de prijs van de treinkaarten vanaf 1 februari 2010 hebben de Raden er zich toe verbonden om tegen uiterlijk 15 mei 2010 op eigen initiatief een advies uit te brengen waarin ze preciseren hoe het wettelijk kader voor de werkgeversbijdrage in de verplaatsingskosten van de werknemers er volgens hen concreet zou moeten uitzien om in overeenstemming te zijn met het unaniem advies betreffende het wettelijke kader voor de werkgeversbijdrage in de verplaatsingskosten van de werknemers dat ze op 14 juli 2009 uitbrachten.

In datzelfde advies hebben de Raden erop aangedrongen om zo snel mogelijk een wet tot wijziging van de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden in werking te laten treden omdat : primo, de inhoud van deze wet niet in overeenstemming is met wat in het interprofessioneel akkoord van 22 december 2008 (gesloten voor de periode 2009-2010) werd afgesproken ; secundo, het opschrift van de wet van 27 juli 1962 niet meer aangepast is aan de algemene mobiliteitscontext van vandaag die sinds 1962 grondig is veranderd.

Op 16 februari, 19 maart, 1 en 28 april 2010 is de gemengde subcommissie Treinkaarten die met dit dossier werd belast bijeengekomen om een tekstvoorstel uit te werken voor een wet tot wijziging van de wet van 27 juli 1962. Dit tekstvoorstel werd als bijlage opgenomen in het onderstaande advies.

Het op basis van deze bijeenkomsten opgestelde ontwerpadvies werd voorgelegd aan de gemeenschappelijke plenaire vergadering van de Raden van 23 juni 2010, die het onderstaande advies heeft uitgebracht.

ADVIES

1 Titel

De Raden vragen om in het opschrift van de wet tot wijziging van de wet van 27 juli 1962 niet meer te verwijzen naar "abonnementen voor werklieden en bedienden" en naar " de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen".

Motivering :

Sinds 1962 is de terminologie veranderd : de abonnementen voor werklieden en bedienden worden thans trajecttreinkaarten genoemd.

Eens de liberalisering van het nationale reizigersvervoer per spoor een feit is, zullen er in ons land naast de NMBS nog andere exploitanten van het treinverkeer zijn.

Artikel 1 van de wet tot wijziging van de wet van 27 juli 1962 dient een nieuw opschrift voor de wet te bevatten.

De Raden stellen voor om de huidige wetstitel, nl. "wet tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden", te vervangen door :

"wet tot vastlegging van de werkgeversbijdrage in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer van de werknemers en van een informatievergadering tussen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de exploitanten van het treinverkeer ".

Teneinde te voorkomen dat al de regelgevende bepalingen waarin nog verwezen wordt naar de wet van 27 juli 1962 en/of naar kb's die in uitvoering van deze wet worden genomen, moeten worden aangepast, stellen de Raden voor om in de nieuwe wet een artikel in te lassen waarin gestipuleerd wordt dat de nieuwe wet van toepassing is voor al deze bepalingen.

2 Hoofdstuk 1 : de werkgeversbijdrage in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer van de werknemers

De Raden stellen voor om in de nieuwe wet een eerste hoofdstuk in te lassen dat de vastlegging van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer¹ van de werknemers regelt.

Dit hoofdstuk moet volgens de Raden drie doelen nastreven, te weten :

- het principe van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer van de werknemers wettelijk verankeren ;
- de regeling voor de vastlegging van het bedrag en de wijze van betaling van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer van de werknemers uit de privésector die staat beschreven in de CAO nr. 19 octies van 20 februari 2009 (CAO die gesloten werd om uitvoering te geven aan de passage ter zake uit het interprofessioneel akkoord 2009-2010 dd. 22 december 2008) wettelijk verankeren ;
- de bestaande wettelijke regeling voor de vastlegging van het bedrag en de wijze van betaling van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het spoorvervoer van de werknemers uit de publieke sector behouden.

Ze stellen dan ook voor om in hoofdstuk 1 van de nieuwe wet :

- een eerste artikel in te lassen dat stipuleert dat werkgevers die werknemers tewerkstellen die voor hun woonwerkverkeer gebruik maken van het gemeenschappelijk openbaar vervoer ertoe gehouden zijn, niettegenstaande enige hiermee strijdige overeenkomst, tegemoet te komen in de kostprijs van het openbaarvervoer abonnement van hun werknemers;

¹ Onder gemeenschappelijk openbaar vervoer wordt het personenvervoer per trein, tram, bus en/of metro verstaan.

- een tweede artikel in te lassen dat voorschrijft dat voor de werkgevers en de werknemers die onder het toepassingsgebied van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités vallen, het bedrag en de wijze van betaling van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer bepaald worden bij een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad;
- een derde artikel in te lassen dat bepaalt dat voor de werkgevers en de werknemers die niet onder het toepassingsgebied van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités vallen², het bedrag en de wijze van betaling van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het spoorvervoer bepaald worden door de Koning bij een in de ministerraad overlegd koninklijk besluit.

3 Hoofdstuk 2 : informatievergadering tussen de CRB en de exploitanten van het treinverkeer

De Raden stellen voor om in de nieuwe wet een tweede hoofdstuk in te lassen dat ertoe leidt dat jaarlijks een informatievergadering plaatsvindt tussen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de exploitanten van het treinverkeer.

Motivering :

Het spoor(beleid) is belangrijk voor het functioneren van ons economisch bestel. Ten eerste kan het spoorvervoer mee het hoofd helpen bieden aan de toenemende verkeerscongestie die : 1° leidt tot economische verliezen (verkeerscongestie zorgt voor een stijging van de transporttijd met verhoogde loonkosten en onzekere leveringstijden tot gevolg) ; 2° de toppositie van België als logistiek centrum van Noordwest-Europa in het gedrang dreigt te brengen ; 3° leidt tot een dalend arbeidsaanbod en een verminderde geografische arbeidsmobiliteit ; 4° stress genereert en 5° het moeilijk(er) maakt om een evenwichtige balans te vinden tussen het beroeps- en privéleven. Ten tweede zorgen de exploitanten van het treinverkeer voor een aanzienlijke tewerkstelling en dragen ze bij tot een goede werking van de arbeidsmarkt (laat pendelaars toe op het werk te geraken). Ten derde behoren de exploitanten van het treinverkeer tot de belangrijkste investeerders van ons land. Ten vierde is een duurzame mobiliteit ondenkbaar zonder een sterk en dynamisch spoorvervoer. Ten vijfde bieden de treinstations tal van mogelijkheden voor diverse commerciële activiteiten (winkelen enz.).

De treintarieven die een centrale plaats innemen in het spoorbeleid hebben een belangrijke impact op de sociale betrekkingen. Bovendien wordt in tal van sectoren en bedrijven van deze tarieven gebruik gemaakt voor het berekenen van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer van de werknemers.

² De wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités is niet van toepassing op : "diegenen die in dienst zijn van de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten, de Gemeenschapscommissies, de provincies, de gemeenten, de daaronder ressorterende openbare instellingen en de instellingen van openbaar nut met uitzondering van de NV Federale Participatiemaatschappij, van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, van het Participatiefonds, van de Nationale Delcredere dienst, van de Nationale Bank van België, van de NV CREDIBE (.) van de NV Nationale Loterij (van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (...)), van de maatschappijen voor sociale huisvesting erkend overeenkomstig de huisvestingscodes van de Gewesten (en van de naamloze vennootschappen van publiek recht "Brussels South Charleroi Airport-Security" en "Liège-Airport-Security". (Bron : artikel 2, § 3 van de genoemde wet).

BIJLAGE

Tekstvoorstel voor een ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden

Artikel 1

Het opschrift van de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnement voor werklieden en bedienden, wordt vervangen als volgt:

"Wet tot vastlegging van de werkgeversbijdrage in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer van de werknemers en van een informatievergadering tussen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de exploitanten van het treinverkeer"

Artikel 2

In dezelfde wet wordt een eerste hoofdstuk ingevoegd:

"Hoofdstuk 1 : De werkgeversbijdrage in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer van de werknemers."

Artikel 3

Artikel 1 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

" Art. 1. Werkgevers die werknemers tewerkstellen die voor hun woon-werkverkeer gebruik maken van het gemeenschappelijk openbaar vervoer³ zijn ertoe gehouden, niettegenstaande enige hiermee strijdige overeenkomst, tegemoet te komen in de kostprijs van het openbaar vervoerabonnement.

Art. 2. Voor de werkgevers en de werknemers die onder het toepassingsgebied van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités vallen, worden het bedrag en de wijze van betaling van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer bepaald bij een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad.

Art. 3. Voor de werkgevers en de werknemers die niet onder het toepassingsgebied van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités vallen, worden het bedrag en de wijze van betaling van de werkgeverstussenkomst in de kostprijs van het spoorvervoer bepaald door de Koning bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit."

³ Onder gemeenschappelijk openbaar vervoer wordt begrepen: het personenvervoer per trein, tram, bus en/of metro.

Artikel 4

Artikel 2 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Artikel 5

In dezelfde wet wordt een tweede hoofdstuk ingevoegd:

"Hoofdstuk 2: Informatievergadering tussen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de exploitanten van het treinverkeer"

Art. 4. Een keer per jaar vindt tussen de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de exploitanten van het treinverkeer een informatievergadering plaats.

Artikel 6

Deze wet is van toepassing op alle besluiten die tot uitvoering van de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnement voor werklieden en bedienden, werden genomen.

Artikel 7

Deze wet treedt in werking op
